

252. Achtste Limburgs dictee

Het belang van de krant

Precies vierhonderd jaar geleden stond in de hoofdstad van de Elzas ene Johann Carolus, zoon van een Straatsburgse dominee en van beroep boekbinder, aan de wieg van de eerste krant 'Strassburger Relation'. De tijd van tamtam en hiërogliefen, van wiegendruk of incunabels was definitief voorbij. Het al dan niet relevante nieuws werd meestal op A3 of op het zogenaamd handiger kwartoformaat aan de geïnteresseerden kond gedaan.

Naast de vaste redactieleden vermeldt de colofon van kwaliteitskranten eveneens freelancejournalisten en columnisten. 'Paparazzi' of ander 'journaliste' laveren meer in de woelige zee van scandaleuze, soms scabreuze situaties, waarbij BV's en adellijke royaltyfiguren de revue passeren. Aan de voyeuristische aard van Jan en alleman voldoen platvoerse artikels en pikante foto's in succesvolle tabloids.

In deze multimediamaatshappij van e-mails, faxtoestellen, gsm'etjes et cetera moet de inhoud van de krant zo gevarieerd mogelijk zijn. Alleen al voor het tv-kijken kunnen de talloze abonnees hun dagelijkse krant niet missen; zij willen weten – zonder voortdurend te moeten kanaalzwemmen naar het mozaïekbeeld – hoe het de personages in hun favoriete soapserie vergaat.

Verbeeld je in godsherechristusnaam niet dat de luitjes van de krant hun dagen in een relaxed dolce far niente slijten. Elke journalist, van hoofdredacteur tot plaatselijk correspondent, van gedecolleteerde balie-employee tot chique pr-medewerkster moet het verschil kennen tussen kopie, kopij en copyright, moet in staat zijn een ringel-s van een ampersand feilloos te onderscheiden, Japanse pictogrammen en tekens te transcriberen, kent het onderscheid tussen sparte-, vergé- en velijnpapier, tussen een glossy magazine en een vergeelde perkamenten band, weet alles over grootmediaan en romeinse letters.

Toch kan ook een niet-intellectueel zich niet van de indruk ontdoen geduide informatie te lezen. Is het nieuws in een rechts georiënteerd dagblad wel hetzelfde als dat in een krant van linkse strekking? Voldoen de politieke commentaren en analyses van tripartiete overeenkomsten tussen 's lands grootste partijen aan de eisen van een lezer van een trendy krant? Wenst Jan Modaal geïnformeerd te worden over de toestand in Litouwen, de verkiezingsfraude bij de Oekraïners, de mondiale terreurdreiging van de Afghaanse taliban?

Maar tussen al dit mediatieke geweld positioneert Het Belang van Limburg zich als een lichtbaken voor zijn honderdduizenden lezers en lezeressen. Zowel het hoofdartikel, de speciale regionale pagina's, de financieel-economische bijlage als talloze cursiefjes geven de Limburgers een blauwdruk van hun geliefde gouw. Daar waar een would-bekeukenpiet de culinaire rubriek napluist voor weer een exotisch recept van tjaptjoi, kurkuma of pilau, storten niet enkel oud-strijders zich mateloos op de necrologie, benieuwd wie er nu weer het ondermaanse voor het eeuwige heeft geruild.

Afgezien van de bijwijken excellente literaire pagina's vindt de doorsnee-Limburger, in hoofdzaak van mannelijke kunne, zijn gading in de over meerdere bladzijden uitgesmeerde sporteditie. Wie wat waar waarom wanneer wint, wil wel waarachtig Willem Wampers weten. Grandslamfinales en play-offs, Olympische Spelen en Pyrenese bergetappes in de ronde van Frankrijk, of juffrouw huppeldepup tijdens de honderd meter rugslag zich van haar allerbeste zijde liet zien, dát verantwoordt meer haar close-upfoto dan die van een vergeten sportvedette in volle actie tijdens het skûtsjesilen.

Wanneer de deadline de adrenaline doet toenemen en de spanning naar het zenit stijgt, schakelt de redactie snel over op paniekvoetbal; sommige schrijfsels worden ten gevolge daarvan cito presto ineengeflanst, niet alleen door leerling-journalisten of stagiaires. Drukfeilen en typefouten zijn dan ook strijk-en-zet. Toch zal dit de pret van de Limburger niet drukken, zolang hij maar dagelijks zijn trouwe Belang voor ogen houdt.